

Collserola: parc central o espai natural?

Albert Punsola (/autor/albert-punsola-44)

15/04/2005

L'Ateneu Barcelonès va acollir dijous 14 d'abril un debat sobre el futur del Parc de Collserola. Organitzat per la Plataforma Cívica per a la Defensa de Collserola, el debat va confrontar les visions, per una banda de la mateixa plataforma i altres experts independents i, per altra, de representants de la Generalitat i de l'organisme gestor del Parc.

Va iniciar la sessió Jordi Parpal, tècnic del Departament de Medi Ambient que va exposar de manera sintètica el contingut d'un estudi sobre el Parc, que ha dut a terme el Departament en col·laboració amb l'Institut de Ciència i Tecnologia Ambiental de l'UAB. La seva realització va respondre a un mandat del Parlament de Catalunya de l'any 2002 en el qual s'instava al Govern a fer una recerca sobre la situació de Collserola de cara a incrementar les mesures de protecció d'aquest espai. Parpal va destacar en aquest sentit tres objectius principals que fixa l'estudi: protegir els sistemes naturals i garantir-ne la funcionalitat; regular l'oferta de lleure per evitar la degradació que comporta el seu excés i impulsar la custòdia ambiental entre els propietaris, donada la titularitat privada de gran part del sòl del Parc. Per aconseguir aquests grans objectius, l'estudi fa 21 propostes entre les quals cal assenyalar l'adequació dels plans territorials presents i futurs a la necessitat de major protecció de Collserola, així com l'ampliació del PEIN de Collserola als seus espais més perifèrics que són, de fet, els més amenaçats per la pressió urbanística. Altres propostes d'aquest conjunt són: reclassificar sòl ara urbanitzable en no urbanitzable; redactar un nou pla especial que superi l'actual; potenciar les àrees de connectivitat amb altres espais naturals en el marc del Pla Territorial Metropolità; eliminar les actuals reserves viàries, tot mantenint en qualsevol cas aquelles que puguin ser usades pel transport públic; racionalitzar les xarxes elèctriques i definir un pla per a activitats diverses com les extractives o les agrícoles. La divulgació dels continguts de l'estudi va suscitar en Josep Moner, representant de la Plataforma Cívica, una reacció més aviat escèptica pel que fa a la veritable implementació de les diferents mesures de protecció. La seva argumentació es va centrar en comparar el discurs amb la realitat. En aquesta realitat va posar de relleu les urbanitzacions imminents de Can Busquets a Sant Cugat i el Centre Direccional de Cerdanyola o activitats extractives com les cimiteres de Sant Feliu i Montcada, ubicades dins terrenys inclosos en el PEIN tot i ser incompatibles amb el medi natural. Moner va mostrar amb fotografies obres incontrolades en alguns punt del Parc i va acabar la seva intervenció tot demanant una moratòria urbanística. Per part del Govern, li va respondre en primer terme Genoveva Català, secretària general del Departament de Medi Ambient i Habitatge. Català va subratllar que cal situar les coses en el seu context i va dir que aquest, per primer cop, permetia treballar a la Generalitat i els ajuntaments en una sola direcció, fet que no succeïa amb l'anterior govern. Va qualificar la gestió del Parc de trencaclosques en el sentit que ha de combinar la necessitat d'una major protecció amb les demandes legítimes de cada municipi. Aquesta dificultat, segons Català, pot ser superada si es pren l'estudi realitzat com un autèntic full de ruta que marqui el camí que cal seguir. En l'aplicació del model de gestió -va dir- els primers aliats han de ser precisament els municipis Josep Perpinyà, vicepresident del consell executiu del Consorci de Collserola, va prendre la paraula breument per reafirmar els grans esforços que han fet els ajuntaments implicats. Va afegir que l'estudi, sense ser la Bíblia, era un punt de partida bo que calia tenir en compte. Oriol Nel·lo, secretari de Planificació Territorial del Departament de Política Territorial, va fer un discurs nítidament optimista respecte a tots els anteriors. Va enumerar en primer lloc, tots els plans territorials regionals i/o comarcals que s'estan aprovant o a punt d'aprovar en el decurs d'aquest any; ho va fer per exemplificar que el Govern actua i no es limita a fer teoria.

Però, el nucli central de la seva intervenció va ser el fet d'identificar Collserola com a parc central de l'àrea metropolitana i en aquest sentit va defensar que no es podia veure igual com si fos un espai natural situat en un indret poc poblat. En un afany de realisme, va destacar com un fet consolidat l'enorme i complexa quantitat de funcions que el Parc fa, precisament per estar envoltat de ciutats. A aquest punt, va afegir-hi que no es podia aïllar Collserola de tot el que l'envolta. Va dir també que discutir únicament sobre la denominació de Parc Natural era un debat nominalista que ens distreia dels continguts. El seu discurs va incidir en un dels temes més sensibles sobre el futur del Parc, la realització de nous túnels. De manera rotunda, es va mostrar partidari de fer-ne un de nou però només si era pel transport públic. Posteriorment, van intervenir Narcís Prat, catedràtic d'Ecologia de la Universitat de Barcelona i Rafel Bosch, ambientòleg i membre del CEPNA de Rubí. Narcís Prat es va mostrar crític amb l'estudi i va dir que tractava molts aspectes parcials però no donava una visió global de cara a la gestió. Bosch, per la seva banda, va lamentar que es fessin molts estudis que després no servien per res i va recordar que fa més d'una dècada que el Departament de Medi Ambient estava encarregant estudis sobre connectivitat biològica i que avui, després de tot aquest temps, encara no existeix una figura jurídica que reconegui aquesta realitat. El públic va participar en més d'una ocasió i en moltes de les intervencions es va reclamar als representants del Govern una moratòria urbanística. Més enllà de l'acord general sobre el fet que cal protegir Collserola, es va posar de manifest que hi ha dues postures diferenciades. Una d'elles reclama més atenció pel medi natural i l'altra, sense negar-la, recorda que Collserola funciona en un context urbà i que, per tant, té una complexitat afegida que no pot ser ignorada.

Share 0

Tuit

 (<https://plus.google.com/share?url=https%3A/www.sostenible.cat/noticia/collserola-parc-central-o-espai-natural-0>)

 (<https://www.sostenible.cat/print/noticia/collserola-parc-central-o-espai-natural-0>)

Relacionats

Butlletí

Correu electrònic *

[Enviaments anteriors \(/newsletter/sostenible\)](/newsletter/sostenible)

(/)

Revista de la **xarxa** de ciutats
i pobles cap a la sostenibilitat

**Diputació
Barcelona**

(<http://www.diba.cat>)

[Arxiu \(/arxiu\)](#)

[Continguts per categoria \(/tagclouds/chunk/3\)](#)

[Continguts per etiqueta \(/tagclouds/chunk/1\)](#)

[Continguts per municipi \(/tagclouds/chunk/2\)](#)

[Avís legal \(http://www.diba.cat/avislegal\)](http://www.diba.cat/avislegal)

[Contacte \(/formulari/contacte\)](#)

[RSS \(https://www.sostenible.cat/pagina/rss#overlay-context=\)](https://www.sostenible.cat/pagina/rss#overlay-context=)

[\(https://www.facebook.com/Sosteniblecat-146513494888\)](https://www.facebook.com/Sosteniblecat-146513494888)

[\(http://www.twitter.com/xarxasost\)](http://www.twitter.com/xarxasost)

[\(http://youtube.com/xarxasost\)](http://youtube.com/xarxasost)

[\(rss.xml\)](#)